

DIP#1 @ Zomerfabriek

Donderdag 30 augustus

Naam sessie

Recognition

Naam spreker(s)

Lyse Okoye Ishimwe

Waar ging het over?

Lyse Okoye Ishimwe groeide op in Kigali (Rwanda) waar haar vader een filmzaal uitbaatte. Als ze terugdenkt aan die tijd is film voor haar vooral iets dat mensen samenbracht en verbond met de wereld. Op de vlucht voor oorlog landde Ishimwe 9 jaar geleden in Brussel. Ze zocht en vond Afrikaanse films, o.a. via het jaarlijkse [Afrika Filmfestival](#) in Leuven. Wat ze na vertoningen vooral miste was een *community*, een groep die vanuit eenzelfde gevoel of perspectief over de film kon meepraten.

Na haar studies werd haar verblijfsvergunning ingetrokken en dreigde deportatie. Een juridische en bureaucratische procedureslag volgde. In die periode werd het Ishimwe verboden te werken. Om toch iets om handen te hebben, besliste ze haar passie te volgen. Ze ging filmscreenings organiseren. Dat was de start van [RECOGNITION](#) "A community based film screening initiative that aims to increase the visibility of African and African diaspora art, literature and culture."

Via een vriendin die werkte bij Muntpunt, de grote Nederlandstalige bibliotheek in Brussel, vond ze eind 2016 de juiste – en vooral betaalbare - infrastructuur voor haar plannen. Een eerste publiek vond ze via vrienden en kennissen en de kanalen van Muntpunt. Drie maanden later

ontplofte het bescheiden opgezet initiatief. Ishimwe onderhandelde de screening van [Amandine Gaelle's Ouvre la Voix](#), een documentaire over zwarte vrouwen in relatie tot de Europese koloniale geschiedenis in Afrika en de Caraïbische gebieden. De aanmeldingen overstegen in een mum van tijd de capaciteit van het zaaltje in Muntpunt. De screening verhuisde naar [Cinema Galeries](#).

Screenings van kortfilms en documentaires (in samenwerking met o.a. [Congolisation](#), [Citylab](#), [Massimadi](#) en [Warrior Poets](#)) wisselenden af met grootse avant premières ([Barry Jenkins' Moonlight](#) en [Raoul Peck's I'm Not Your Negro](#)), workshops en debatten.

Het was Lyse Okoye Ishimwe die de premiere van [Ryan Coogler's Black Panther](#) onderhandelde met Disney en tot op het [Afropolitan Festival](#) in Bozar bracht. Disney had aanvankelijk geen plannen met de film in België. Ze zagen niet onmiddellijk een publiek. Ook Bozar onderschatte de opkomst. Lees [hierover Dalilla Hermans' column](#) in Charlie Magazine.

Vandaag loopt Recognition een derde seizoen met veel ambitie. Shimwe wil de films die ze onderhandelt op meer verschillende plaatsen in België en Nederland screenen. Tegelijk erkent ze dat een belangrijk deel van de aantrekkingskracht van Recognition de lokale inbedding is. Ze vindt het belangrijk om de ontmoeting voor en na de film goed te kaderen. Daarvoor heb je mensen en partners nodig die kunnen helpen. Ze hoopt met de tijd een structuur uit te bouwen waarvan ze kan leven.

Wat bleef hangen?

1° [Resilience!](#) Veerkracht. Dat een nachtmerrie (deportatie) je naar je passie kan brengen.

2° [Don't undersell yourself!](#) Ook niet als je voor de eerste keer voor een groot instituut werkt. "Om je dankbaarheid te tonen moet je niet goedkoop of gratis werken. Zo leg je de lat laag, voor jezelf en voor een volgende die de job wil. Jij brengt expertise aan de tafel die ze nodig hebben. Jij investeert je capaciteiten en netwerken, niet zij. Dus zorg dat ze je correct betalen. Toegegeven: een prijs zetten is niet gemakkelijk. Praat erover met mensen die je kan vertrouwen."

3° [Being a black woman in a white industry](#). "Overal waar ik binnenkom, ben ik een vrouw van kleur. Maak ik fouten, dan geeft dat af op andere vrouwen van kleur. Zo voel ik dat toch. Daarom ben ik twee keer zo goed voorbereid dan iemand anders."

4° [Er zou geen publiek zijn voor deze films](#). "Dat is er wel. Je moet mensen met een andere achtergrond inhuren op hun eigen voorwaarden. Zij kennen dat publiek en het gemis dat ze voelen in een sector."

5° [Safe space!](#) "Ik wil dat mensen zich comfortabel voelen tijdens een screening. Dat heeft te maken met de ruimtes, de inkleiding en het programma. Maar ook met een oprecht bewustzijn: weten waarom je een gemixed publiek nodig hebt, weten waarom je bepaalde mensen geen of net wel een forum geeft... "